

نامه شاه سلطان حسین به لوتی چهاردهم

عز السلطنة و الجلالة والشوكة والابهة والعزوالاقبال لوتیس پادشاه

کتاب مینافام مصادقت ختام و نمیقه الفت شمیم موالات فرجام عالیحضرت
سپهر منزلت غضنفر صولت وافی درایت سامی مرتبت، فرازنده تاج و تخت
پادشاهی، فروزنده ایوان عظمت و صاحب کلاهی، سزاوار اورنگ ابهت و جلالت
لابق دیهیم شوکت و عدالت، اکرم سلاطین رفیع الشان عیسویه، افخم خواقین
بلند مکان مسیحیه فرمانفرمای ممالک فرانسه که مصحوب خلیفه سزارپلی
محرك سلسله و د و ولاو مشید اساس صدق و صفا که از دیر گاه فیما بین این
خاندان عظمت و جاه و آبا و اجداد آن سلطنت و ابهت دستگاه سمت استحکام
دارد شده بودند عزورود یافته باعث تجدید مؤانست و دوستی قدیم و جدید
گردید. شرحی که در باب سفارش نصارای ارامنه الکاکی نخجوان مرقوم خامه
محبت و داد گشته قلمی نموده بودند که چون بعضی اوقات که حکام نخجوان
تغییر می یابند حکام جدید را اطلاع بر سفارش آن شوکت و جلالت پناه و صدور
حکم همایون بر طبق آن حاصل نمیشود و رجای فرمان تأکید و سفارش
مؤکد در باب خلیفه سزارپلی و نصارای فرنگی خصوصاً پادریان سیاه پوش
شده بود مضامین آن بر ضمیر آفتاب نظیر واضح و لایح گردید. قبل از این که
آن خسرو رفیع مقدار ملاحظه رعایت جماعت مزبوره را مرقوم کک صداقت
نموده بودند پروانچه مطالعه لازم الاطاعه اشرف درین باب شرف صدور یافته
بشرحی که در آنوقت در نامه خلت طراز مندرج فرموده بودیم فیما بین حکام
جدید معمول و برقرار است و تغییری بقواعد آن راه نیافته، مهمی دیگر که
درین حدود باشد باظهار آن مبادرت نمایند که بندگان در گاه عرش اشتباه
بانجام آن مأهور گردند. باقی امور مقرون بخیر و خوبی باد.